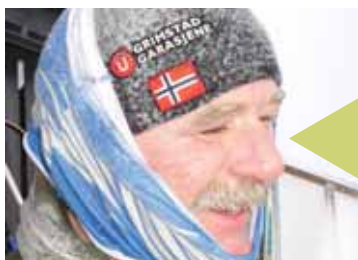

1
2008

Fjæreposten

menighetsavis for Fjære

► **FADDERROLLEN** • Rune Larsen møtte faddere i Fjære • 8-9

► **TUR** • Både unge FMUere og gamle karer har vært på skitur • 10-11

► **BEGRAVELSEN** • Om å ta del i senking og gjengraving • 12-13

Opptur for søndagsskolen

Flere faktorer har gjort at søndagsskolen på landsbasis har fått et kraftig opp-sving de siste åra. I underkant av 300 nye grupper er startet på tre år. Delvis forkla-res det med sterk sat-sing på nye pedago-gise opplegget både for de yngste og eld-ste. Men ikke minst ser en at og foreldre engsjerer seg i opp-start og drift av nye søndagsskoler, fordi de ønsker at barna skal få undervisning i kristne verdier. I Fjære menighet er Sprell Levende-gruppa på Fevik (bildet) i gang igjen, og ny gruppe har akkurat startet i Fjære kirke, med til-hold i kapellet.

side 6-7

Engasjerte foreldre som frivillige s. 4-5

www.fjæreposten.no

Det skjer ikke så ofte, men en gang i mellom springer det meg i øyene et bilde, så friskt og klart at jeg blir litt satt ut. Det var under gudstjenesten for noen uker siden. Nattverden var egentlig over, da jeg hører den karakteristiske sherroks-subbingen fra en pøse som kommer tassende fra søndagsskole-samlingen. Han bare tøsjer innom mammaen sin i kirkebenken og strener videre mot alterringen.

– Jeg også vil! forkynner han høyt og tydelig for å fange prestens oppmerksomhet, som er i ferd med å avslutte nattverden.

Så kommer mamma etter for å bistå litt, og Ole Andreas får sin nattverd. Selvfølgelig, for alt var ordnet. Han skulle bare ta imot.

«Den som ikke tar imot Guds rike slik som et lite barn, skal ikke komme inn i det.» Denne lille pøsen, som kommer rett fra søndagsskolen, der han har hørt om Jesus, og som etter å ha hørt om ham, går rake veien for å ta imot ham i nattverden.

Til alle mammaer og pappaer og besteforeldre: Se og lær!

Jeg tror det er slik at det finnes en rekke mammaer og pappaer, og besteforeldre for den saks skyld, som vet med seg selv at de har lagt store deler av livet bak seg. De har prøvd forskjellige «midler» og «kurer» og måter for å finne mening, glede og fred i livene sine, uten at de kan si de har funnet det de har leitet etter, og hvis de hadde noen kurs å styre etter en gang, er de ikke lenger så sikre på det lenger.

Jeg husker jeg leste om en rocker som hadde en lang og stygg liste han skulle gjennom i sin søking etter livets mening. Langt nede, på bunnen av listen, etter bananpai, hadde han Jesus som et alternativ. Og han måtte til bunns på den lista før han visste hvem og hva han skulle leve for. Der ble han utfordret av Ham som sa om seg selv at «jeg er veien, sannheten og livet». Han fant ut at Jesus snakket sant.

I forbindelse med den trosopplæringsreformen som er i gang, der kirken forbereder seg på å overta ansvaret for kristendomsopplæringen, som til nå har skjedd i skolen, møter vi mange foreldre som kommer med barna til kirkens ulike samlinger, og som uten å si så mye om det, signaliserer at de sitter litt på gjerdet også for sin egen del. Etter å vært nede i en bølgedal er Søndagsskolen i kraftig frammarsj. 281 nye søndagsskolegrupper er startet de siste tre åra, mye takket være trosopplæringsreformen (se side 6-7). Og bevisste foreldre og foreldre som vil at barna deres skal få med seg verdiene i kristendomsopplæringen, sender barna eller kommer med barna sine til søndagsskolen. Trosopplæringen for barn og unge har blitt en mulighet for voksne også til å nærme seg kirken og dens formidling av budskapet om Jesus.

Og det var egentlig dere voksne jeg tenkte på da jeg så og hørte Ole Andreas subbe fram til alterringen for å møte Jesus i nattverden. Han kom ikke med arsenalet fullt av gode prestasjoner og gode gjerninger å vise til, eller et prektig og ripefritt liv. Han bare kom, helt tomhendt, som barn flest kommer for å få når noe tilbys dem. Når Jesus mer vender seg til voksne og sier «Kom til meg, alle dere som strever og bære tunge byrder, og jeg vil gi dere hvile», så er det presis samme invitasjon. Kom for å motta det Han vil gi deg og det Han vil skape i livet ditt av mening, retning, fred og trygghet. Han vet hva du kjemper med. Han vet hva du trenger. Og bare han kan møte deg der du er og bare han kan gi deg nåden du trenger. Den som tar imot nåden vil oppleve hvordan den har forgreininger til alle utkanter av livet.

For å si det med tittelen av en god liten bok vi har fått i huset, «Løpet er aldri kjørt» – ikke så lenge det slår til liv i deg. Reager når Jesus sier «kom». Det gjelder deg. I dag. Du skal bare svare ham og si som som Ole Andreas:

– Jeg vil også!

Gud velsigne deg.

Peer Rødal Haugen
redaktør

Redaktør: Peer Rødal Haugen
Tel. 37091147 / 99261422
Formgiver: Peer Rødal Haugen
epost: pgdesign@online.no

Utgiver: Fjære menighetsråd
Konto: Fjæreposten, 2840.31.19581
6 utg. pr år. Opplag: 5000
Trykk: Agderposten trykk
Distribusjon: Norpost

Vårjazz med Faun i Fevik kirke

FAUN består i dag Rune Udal, Per Sigmond, Svein Øverland, Jo Eskild og Svein Haugen.

Faun er et band som spiller rytmisk musikk med røtter i vise, rock, latin og jazz. Gruppas varierte repertoar gir spennende musikalske opplevelser som bærer tekster av André Bjerke i et elegant samspill.

Besetningen består av gitar, piano, bass, trommer og trompet/flygelhorn sammen med vokal. Medlemmene er henholdsvis Rune Udal, Jo Eskild, Svein Øverland, Svein Haugen og Per Sigmond. Faun har eksistert siden 2000, men dagens besetning stammer fra våren 2005.

I flere år har Rune satt melodier og klanger til sprelske tekster av André Bjerke, men i det siste har de også valgt å presentere eget tekstmateriale. Bandet samarbeider om arrangementene, og med solid rytmisk driv, leker de seg igjennom ulike sinnsstemninger som mange av oss kjenner seg igjen i.

Faun er kjent fra små og store scener langs sørlandskysten, men også fra ulike korprosjekter.

Vi kan love et hyggelig møte med artig samspill for alle som tar turen til konsertlokalet hvor Faun opptre.

Stort felles musikkprosjekt i Fjære

Første søndag i april vil Hennes Brothers, Fjære menighets kor (felleskor av ProKor og Fjære kantori) og barn fra Elle Melle framføre «Paulus Sjøfareren» i Landvik kirke. Konserten, som består av sanger knyttet til Paulus' liv, er også krydret med tekster, fortalt av Tom Martin Berntsen. Vi tror det blir et sterkt møte med en viktig bibelsk person som formidlet et avgjørende budskap. Som den første misjonæren møter vi en Paulus som står fast i troen på den oppstandne Jesus, til tross for mye motgang. Den musikalske lederen i Fevik kirke, Kirsti P. Haugen, har fått med seg et stort orkester, blant annet Glenn Vorhaug på saksofon, Ann Kristin Olsen på fløyte, Ragnhild Paulsen på klarinett og Pål Värntä på trekkspill. Sammen med flere andre skal de fargelegge Per Tveits flotte melodier. Tekstene til Paulus Sjøfareren er skrevet av Eivind Skeie.

Møt opp i Landvik kirke denne tidlige søndagskvelden, og få en flott opplevelse i lag med dyktige sangere fra Fjære menighet.

PAULUS SJØFAREREN

TIPS oss!
Vet du om en person, en aktivitet eller en sak som bør omtales i Fjæreposten? Kontakt redaktøren, eller send inn tekst og bilder selv.

NESTE
utg. 22. april
deadline 9. april

Døpte i Fjære

«Da trådte Jesus fram og talte til dem: «Meg er gitt all makt i himmel og på jord. Gå derfor ut og gjør alle folkeslag til disipler, idet dere døper dem til Faderens og Sønnens og Den Hellige Ånds navn og lærer dem å holde alt det jeg har befalt dere. Og se, jeg er med dere alle dager inntil verdens ende. »

Benjamin Arthur Løvslund
Døpt i Fjære kirke 2. des. -07

flere dåpsbarn på neste side →

Helene Katrine Thorsen Garcia
Døpt i Fjære kirke 2. des. -07

Malin Halvorsen
Døpt i Fjære kirke 2. des. -07

Mina Maria Kjørsvik
Døpt i Fjære kirke 2. des. -07

Tobias Solli Olsen
Døpt i Fjære kirke 9. des. -07

Anders Windegaard
Døpt i Fjære kirke 26. des. -07

Lucas Møretrø
Døpt i Fjære kirke 26. des. -07

Tor Åsmund Teistedal
Døpt i Fjære kirke 1. januar

Markus Forsdal Helvik
Døpt i Fjære kirke 6. januar

Thelma Foss Sodeland
Døpt i Fjære kirke 6. januar

Edmund Knutsen
Døpt i Fjære kirke 20. januar

Elisabeth Homdal Larsen
Døpt i Fjære kirke 20. januar

Line Toft Lorentzen
Døpt i Fjære kirke 20. januar

Maria Madelen Bjørke Henriksen
Døpt i Fjære kirke 20. januar

Nathalia Rasmussen Bach
Døpt i Fjære kirke 20. januar

Sara Eintveit Isaksen
Døpt i Fjære kirke 20. januar

www.bowling1.no

Bursdags- bowling

Vi anbefaler at du legger bursdagen til fredager da vi har cosmic bowling.
Fra 12 år kan du også ha gokartbursdag.

– alle kan!

BOWLING1 & GOKART

Storgata 35, 4876 Grimstad Tlf.: 37 04 47 00

Astrid Helene Vedå
Døpt i Fevik kirke 3. februar

Markus Valle
Døpt i Fjære kirke 3. februar

Ellef Hustoft Sodeland
Døpt i Fjære kirke 10. februar

Gjermund Ottersland Olsen
Døpt i Fjære kirke 10. februar

Mariell Kristensen
Døpt i Fjære kirke 10. februar

Thea Yttervik Kristensen
Døpt i Fjære kirke 10. februar

TROSOPPLÆRING I FJÆRE MENIGHET

SAMMEN med Jesus

SAMMEN med Jesu etterfølgere

*The
J.T. Ugland
Companies*

støtter lokalt ungdomsarbeid

www.jjuc.no

Tlf. 37 25 87 77
Bergemoen

**LIKE BILLIG,
men mye hyggeligere!**

Frode

Jan

Europas største el-kjede

– trosopplæring i Fjære menighet

Rapportere, evaluere, engasjere, involvere...

Jeg har den siste tiden reflektert mye rundt SAMMEN-prosjektet. Ikke bare fordi jeg synes det er så fryktelig artig å mimre, men fordi jobben min krever at jeg skal rapportere og evaluere alt vi gjør. Tro meg, det føles som metervis med skjema som skal fylles ut, og alt er ikke like interessant. Tall, økonomi, statistikk og oppslutning, ja, det er ikke måte på hva som skal dokumenteres. Selv om det kan føles som et ork til tider, er dette en flott mulighet til ettertanke. Hva er det vi driver med? Oppnår vi noen av målene vi har satt oss? Når vi ut med budskapet vi ønsker å formidle?

Svarene er ikke alltid like tydelige. Joda, de konkrete og synlige tingene, som hvor mange som kommer, hvor ofte vi møtes osv. osv., det går greit å måle. Men hvilken betydning budskapet har for den enkelte, det går ikke an å putte inn i en statistikk.

SAMMEN er inne i sitt siste år som prosjekt. I snart fire år har Fjære menighet vært en forsøksmenighet i trosopplæring. Nå skal våre erfaringer deles med andre slik at andre menigheter rundt om i landet kan få ta del i trosopplæringsreformen. Ikke for det, det drives et enormt stort barne- og ungdomsarbeid i Den norske kirke. Like fullt kan kirken bli enda mer bevisst på dens ansvar i å gi barn og unge grunnleggende kunnskap om tro, menighet og de kristne verdiene.

SAMMEN-prosjektet har gitt Fjære menighet mulighet til utprøving og refleksjon rundt disse temaene. Fokus har først og fremst vært å bevisstgjøre foreldre og faddere på deres ansvar i trosopplæringen av egne barn. Målet med SAMMEN er at kirke og hjem har et felles ansvar for å gi ungene kjennskap til det kristne budskapet og de kristne verdiene. Dette er ikke enkelt, fordi vi beveger oss inn i den private sfære. Det er også komplisert når en skal begynne å fordele ansvar, hvem skal egentlig gjøre hva?

Vi mener at den viktigste arenaen er hjemmene. "En liten forskjell hjemme utgjør en stor forskjell for barna." (sitat Rune Øystese) Foreldre og faddere må ta innover seg at de har en helt spesiell plass i barnas liv. De har en unik mulighet til å gi barna innsikt og kunnskap. Når en bærer barna til dåpen, tar en også på seg et ansvar. Det bør en ikke ta for lett på. Her må vi støtte, oppmuntre og heie på hverandre. Så skal vi som har dette som jobb til daglig, lytte, gi informasjon og råd, og ikke minst ta vår del av ansvaret.

I denne utgaven av Fjæreposten møter dere ekteparet Bjørg Knutson og Karl Otto Karlsen. De har vært involvert i SAMMEN-prosjektet siden starten, og deler noen av sine refleksjoner med oss. Deres ønske har vært deltakelse, lav terskel og gode møteplasser. Dette bør være en utfordring til oss alle, nemlig å ha et inkluderende fellesskap.

Berit Skovli
Leder for trosopplæringen

Bjørg Knutson og Karl Otto Karlsen kom med i SAMMEN – prosjektet fra starten av, og synes det har vært engasjerende for hele familien.

F

Berit Skovli
TEKST & FOTO

To av dem som har vært med i SAMMEN – prosjektet fra begynnelsen er ekteparet Bjørg Knutson og Karl Otto Karlsen. De deltok på konferansen på Lyngørporten i 2004, og har siden vært aktive medspillere i prosjektet. Vi tok en prat med dem for å høre deres opplevelse av SAMMEN.

Vaffellukten slår i mot meg når jeg kommer inn på kjøkenet til Bjørg Knutson og Karl Otto Karlsen. Her føler en seg velkommen, og det er nettopp gjestfriheten som preger hjemmet deres. Praten går lett, og det er ikke vanskelig å skjønne at barns oppvekstvilkår engasjerer dem. På spørsmålet om hvorfor de ble med til Lyngørporten, svarer de:

– Vi synes utfordringen Fjære menighet gav oss var spennende, forteller Bjørg. Det å få være med å tenke sammen med kirken om trosopplæring, synes vi var en flott anledning der vi kunne komme med våre synspunkter, sier hun.

Gode møteplasser

Bjørg er utdannet sykepleier og jobber for tiden som lærer på Dahlske videregående skole. Hun er vokst opp i Lia og kjenner Fjære menighet godt.

– Min familie er aktive kristne, og jeg er både døpt

og konfirmert i Fjære kirke. Etter at jeg hadde bodd borte i flere år hadde jeg lyst til å bli mer kjent i miljøet igjen. Når så SAMMEN – prosjektet kom i gang, synes både Karl Otto og jeg at dette var noe vi ville være med på. Det å følge opp barna i forhold til kirken og de kristne verdiene, hadde vi faktisk noen meninger om, forteller Bjørg.

Karl Otto nikker gjenkjenner til det kona sier. Han er innflytter til Lia og kommer fra Søgne. Til daglig jobber han som håndverker og betongborer. Karl Otto kjenner godt til det kristne miljøet fra Søgne og synes at kirken i enda større grad må åpne seg og inkludere alle.

De forteller at deres ønske for prosjektet nettopp er at det må skapes gode møteplasser som favner alle, med lav terskel, der alle kan føle seg inkludert.

– Jeg tror dette er nøkkelen for å nå ut til folk. Det å lage noen treffpunkter med mulighet til å være sosial og

snakke med folk er viktig, sier Bjørg. Hun mener at Familieklubben er et slik tilbud.

– Vi er flere familier som deltok på Lyngørporten som fortsatt er med der, sier Karl Otto. Felles måltid og mulighet til å ta en prat mens ungene leker, er en flott kombinasjon, mener han.

Aktivitet

I tillegg til Familieklubben er det de ulike aktivitetene for barna som har engasjert Bjørg og Karl Otto.

– Etter Lyngørporten ble jeg med i Fokusgruppe Barn, forteller Bjørg. Vi fikk i oppgave å legge fram noen forslag for aldersgruppa 6 – 12 år. Resultatet av dette er blant annet aktivitetsdagene for 8, 10 og 12 åringene. Her har vi vært med flere ganger. Jeg har stort sett hatt bakegruppe, som jeg synes er kjempekoselig. Ungene koser seg, og vi møter mange positive foreldre, sier hun. Karl Otto bekrefter dette. Han var selv med på Blåturen som ble ar-

Karl Otto var med som frivillig på Blåturen til 12 åringene i høst. Han dro likegodt et lynkurs i førstehjelp, og her viser han hvor en kan måle pulsen.

Bjørg har ansvaret for bakingen på aktivitetsdagene. Her er det jenter og gutter, 8 år, som er i full sving med å bake muffins.

rangert for 12-åringene i høst.

– Det var en kjempetur, forteller han. Både gruvebesøket og turen oppom lavoen her i Lia var flott. Selv bidro Karl Otto med et lynkurs i førstehjelp på turen.

– Ungene var utrolig flinke. De var så engasjerte så det var bare gøy, forteller han. Han har selv god erfaring fra det å holde førstehjelpskurs. Han har jobbet i ambulanse-tjenesten i mange år, i tillegg har han vært aktiv i Røde Kors.

– Det å engasjere seg i ungenes fritid er veldig viktig, sier han.

Større bevissthet

Bjørg og Karl Otto bor i et koselig hus i Lia sammen med barna Emma (15 år), Gudrun (7 år) og Ingrid (3 år). Huset har de pusset opp og bygd på, og de trives veldig godt i området. Hele familien er med i ulike sammenhenger av SAMMEN-prosjektet. Dette gjør at de muligens er

mer aktiv i kirken enn de ellers ville ha vært.

– Vi opplever at SAMMEN er med på å gi ungene et positivt kjennskap til kristendommen og kirken. Dette gjelder alt fra aktiviteter for de minste til konfirmanntida og FMU for de eldste, sier Bjørg. Begge er imidlertid enig om at det ikke bare er kirkens jobb å gi ungene trosopplæring. Ansvaret er felles, og foreldrene har også en jobb å gjøre på hjemmebane. De mener at SAMMEN-prosjektet har vært med å øke bevisstgjøringen av hva deres egen oppgave i trosopplæringen er.

– Det er viktig å følge opp etter at en har døpt barna, mener Bjørg. Gjennom SAMMEN kan vi hjemme bidra med blant annet å delta i fellesskapet i menigheten. Men også det vi sier og gjør hjemme påvirker ungenes holdning til kristendommen, mener hun.

dåpsskolen

FOTO: BERIT SKOVLI

Årets dåpsskole samlet ca. 30 barn. Barna var fordelt på Fjære og Fevik kirke, med to gudstjenester og tre ettermiddagssamlinger. Dette er et tilbud som gis til de som fyller 6 år i løpet av året, og som tilhører Fjære menighet.

Målet med dåpsskolen er at barna skal bli kjent med kirken og bibelfortellingene. De får lære litt om hva som skjer under en gudstjeneste, og på hver samling øves det på en enkel liturgi. På avslutningsgudstjenesten får dåpsskolebarna delta med de de har lært og ikke minst så er det stas å gå i prosesjon.

Det er Kirsti P. Haugen som er ansvarlig for dåpsskolen, i tillegg så deltar flere frivillige medarbeidere. Sammen formidler de budskapet ved hjelp av fortelling, drama og sang. Barna får utdelt boka, Den usynlige vennen, i tillegg til diplom på siste gudstjeneste.

Dåpsskolen er også en fin anledning til å gjøre noe aktivt for fadderene. En kan tilby seg å følge barnet til samlingene, dermed får en både gjort noe hyggelig sammen og ikke minst avlaste travle foreldre.

Dåpsskolen er en del av trosopplæringen i Fjære menighet. En ønsker å tilby førskolebarna et godt tilbud der de får kjennskap til sin egen menighet, og ikke minst det kristne budskapet.

Berit Skovli

FOTO: PEER R. HAUGEN

Elin Hansen (bak t.v.) og Mona Stiansen er nye ansvarlige for søndagsskolen i Fevik kirke. Da Fjæreposten stakk innom var samlingen egentlig slutt, men det var visst så kjekt at mange hadde vanskelig for å rive seg laus.

Søndagsskole **igjen**

F Berit Skovli TEKST
Peer R. Haugen FOTO

Andre søndag i februar startet en opp igjen søndagsskole for de minste i Fevik kirke, og ny søndagsskole i Fjære kirke.

I Fevik kirke møtte det opp 15 barn, noe som var svært gledelig. I Fjære kirke var det mange barn på gudstjenesten, men bare noen få ble med da en gikk i samlet flokk til kapellet. Her trengs det

nok en liten innsats fra foreldre eller andre voksne som må bli med barna.

Nytt pedagogisk opplegg

På begge stedene er det konseptet Sprell Levende som vil bli brukt. Tilbudet i Fjære kirke er ment å gi unge familier med små barn et eget tilbud i deler av gudstjenesten, og det bør være svært aktuelt for dåpssfamiliene. I første omgang vil en prøve dette ut en søndag i måneden. Alle deltar i første del av gudstjenesten før en går til kapellet. Også i Fevik kirke deltar barna i første del av gudstjenesten. Felles for begge steder er at det er foreldre som har tatt initiativ til å starte opp og drive søndagsskolen. I Fjære kirke er det Audny og Morten Hoveland, Åshild og Ragnar Kortner og Linda og Tom Heskestad som har tatt ansvar i første omgang. I Fevik kirke er det Mona Stiansen og Elin Hansen som har tatt ansvar for Sprell levende med de minste. Inger Anne Vedå og Kristin Landmo er ledere for BS-

agentene.

Dette er en positiv utvikling som en ikke bare ser i Fjære menighet. Etter at søndagsskolen i flere år har hatt tilbakegang, er nå trenden i ferd med å snu. I følge tall fra Norsk Søndagsskoleforbund er det de siste tre årene startet opp 281 nye søndagsskoler i Norge. Dette skyldes i stor grad målbevisst markedsføring og ikke minst fornyelse av søndagsskoleoppleggene.

Beviste foreldre

Men det viser seg også at unge foreldre ønsker at egne barn skal få noen av de samme gode opplevelsene som de selv hadde på søndagsskolen. Det er slutt på at søndagsskolen bare må være på en søndag, nå møtes en like gjerne på en hverdag. Barna tilbys spennende samlinger med sang, lek og aktivitet. Men budskapet som formidles er det samme, bare i en ny innpakning.

BSagentene på Fevik i full sving med dagens oppdrag. Lederne er (over) Kristin Landmo og (under) Inger Anne Vedå

NB! Dager det er søndagsskole i Fjære kirke og Fevik kirke finner du under gudstjenester på siste side.

Conradi Begravelsesbyrå

FEVIK – FJÆRE – GRIMSTAD

Innehavere

Tonje Margrete og
Trond Magne Teistedal

Vi besørger alle byråttjenester

Tlf. 37 04 65 95

Hele døgnet

GRAVMONUMENTER

Topp kvalitet til rimelig pris - Kort leveringstid

10 ÅRS GRATIS OPPRETNING AV NYE STEIN

Spesialister på omsliping, navntilførsel samt restaurering.

RING OSS! Vi gir råd og veiledning i alle spørsmål ang. gravstedet - Be om å få tilsendt vår katalog.

FEVIK STEININDUSTRI A/S

Tlf. 37 04 72 31 - Fax. 37 04 71 48

Besøksadresse: Moy - mellom Fevik og Grimstad

Åpningstider: Man - fre kl. 07.00 - 16.00

Kvelds- og lørdagsåpent etter avtale

«Bjørklund har tradisjoner i stein»

det
skjer

FJÆRE KIRKE, SØNDAG 13. APRIL KL. 19:30

Sigvald Tveit

Tekster av
Arne Garborg

Medvirkende:
Fjære Kammerkor
Holt Kantori
Eve og Horis Menighetskor

Dirigert:
Anders Maini

Å hjelp meg du
VÅRKONSERT

Tale: Sigvald Tveit Resitasjon og Solo: Bente Marcussen
Kontrabbass: Elisabeth Aspesæter
Tenor: Ole Jacob Aspesæter Slagverk: Nina Irslinger
Synth: Kristin Beisland Orgel: Hans van der Meijden

Entré kr. 100,-

Rune Larsen var åpen og personlig da han gikk inn i temaet om hva en fadder er og hvilke oppgaver en fadder tar på seg. Han vokste opp med liten kjennskap til kirken, og vet ikke hvem som var hans faddere. Men han fikk en ny fadder som 20-åring.

– Han kom som regel når det var detektime på tv, for å dele et bibelord med meg. «Du trenger en som ber for deg og som tar ansvar for ditt åndelige liv», sa han til unge Larsen.

Som voksen fikk han alstå sine egne erfaringer om hva en fadder kan bety, og som han mener er overførbare på en dåpsfadders oppgaver. Fra sin tid som nybakt far og helt blank på hva en fadder var, fortalte han om hvordan han hadde valgt en fadder han håpte hadde noe å bidra med for sin datter. Da det nærmet seg konfirmasjon for datteren konfronterte han denne fadderens med sin skuffelse over liten deltakelse i datterens oppvekst, og følgelig ikke tankte å invitere ham til konfirmasjonen.

Fadderne trengs

– Det var en tid da det å bli valgt til fadder var som å vinne en premie, uten plikter og ansvar. «Denne gangen må tante Amalie være fadder. Nå er det hennes tur», liksom. Om det har vært slik, så er kirken idag på en helt annen måte opptatt av at de som velges til et barns faddere har både retter og plikter, og påtar seg et medopprageransvar, understrekte Larsen.

Men historien utfordret og satte fart i samtalen rundt bordene og utfordret de fremmøtte til å tenke gjennom sin egen fadderrolle. Hadde de sagt ja til å være fadder på helt feil grunnlag?

– Jeg synes vi skal lære noe av britene. De snakker ikke om å døpe, men å kristne, sa

Larsen, og mente det forteller mye klarere hva dåpen er for noe.

– Før i tida lærte vi bibelhistorie på skolen. Det var var en del av kirkens opplæringsansvar og en viktig del av vår kulturarv. Men i dag; «Abraham, hvem er det?» De endringene som har skjedd i norsk skole gjør at vi, kirken, i dag er avhengig av fadderens hjelp for å gi dåpsbarna trosopplæring og bibelkunnskap, slo Larsen fast.

– Vis det met ditt eget liv

Larsen snakket også om hvor viktig det er at det vi vil lære barnet også og som vi vil skal være en del av barnets liv også er en del av vårt liv. Han fortalte hvordan han tvang seg selv til å be bordbønn også når han hadde kjendiser samlet hjemme hos seg. Bordbønnen var en del av livet i familien, og burde også være naturlig når det var gjester til bords.

At han tok bordbønnen alvorlig gjorde at også gjestene ble engasjert, og samtalen videre kom til å dreie seg om slike viktige tema i stedet de pope tingene.

– Vis at bønnen er en del av livet ditt til vanlig. Bruk bordbønnen og aftenbønnen, utfordret Larsen.

– Be for barnet

Runes foreldre hadde ikke noe nært forhold til kirken, men han husker moren sa: «Husk å takke Gud», og da mente hun å takke for alt det var grunn til å være takknemlig for.

Han husker også at moren ved et tilfelle fikk en innskytelse om å be for faren hans, og i ettertid viste det seg at det var på et tidspunkt da han var i livsfare. Slik lærte Rune noe om viktigheten av bønn.

– Be for barnet og gjerne med barnet. Du vet ikke hva Gud kan bruke det til, det lille du sår, og du aner ikke

Å velges til fadder er ikke en premie

En lydhør forsamling fikk nok ett og annet å tenke på under Rune Larsens foredrag. Trosopplæringen i Fjære, SAMMEN, hadde invitert kontaktfaddere til å høre den mangfoldige bergensereren snakke om det å være fadder. Med fare for å trække noen på tærne var han temmelig direkte om fadderens retter og ikke minst plikter, men også om hvor viktige de ville kunne være i fadderbarnets liv og oppvekst.

Det var stort engasjement i samtalen rundt bordene når samtalen rundt bordene om rollen som fadder og om samarbeidet mellom hjem og kirke.

TROSOPPLÆRING I FJÆRE MENIGHET
SAMMEN om å stille spørsmålene
SAMMEN om å søke etter svar.

hvor mye det betyr, understrekte Larsen.

Å tro på

Mot slutten kom han med en liten brannfakkell:

– Det er et ord i det kristlige vokabularet jeg ikke liker, og det er ordet tro, sa han.

– Vi hører ofte det sies at troen frelser, men det gjør den ikke. Det er Jesus som frelser. Og det gjør ikke noe om troen er liten så lenge den du tror på er stor. Troen min er nå så ymse, men han jeg tror på er stabil, uttalte en engasjert Rune Larsen.

– Tro er at Guds godhet får skjete. Derfor bærer jeg barnet til ham som jeg tror på. Det er

gaven. Oppgaven, fadderoppgaven, er å være med å sørge for at det livet barnet får i dåpen overlever, slo han fast.

Konkrete utfordringer

Til samtalen rundt bordene ble deltakerne utfordret til å snakke om hva de kunne gjøre for sitt fadderbarn. Da kom det bl.a. fram forslag om å tilby seg å følge barnet til søndagsskole, å markere dåpsdagen – kanskje komme på besøk den dagen, lese bibelfortellinger for barnet, eller abonnere på dåpsopplæringsopplegget Tripp-Trapp.

Fadderne ble også utfordret

på hva kirka kunne gjøre for å styrke fadderrollen. Da kom det bl.a. fram forslag om flere samlinger som denne, det ble foreslått en egen «fadder-samtale» om forventninger fra både kirka og fadderens, kanskje et prestebesøk, og at kirka sender samme informasjon til fadderne som til foreldrene/barnet.

– Ta fadderrollen på alvor hvis dere mener det alvorlig, var en oppfordring fra en deltaker. Det er klar tale.

Rune Larsen avsluttet med å understreke enda en gang hvor viktig det var at fadderne ba for barnet, nevnte det ved navn

UTFORDRET. Rune Larsen formidlet viktigheten av den jobben fadderens påtar seg både med humor og alvor, godt krydret med hendelser fra sitt eget og sin families liv. De fleste gikk nok fra samlingen for faddere med en og anne ny tanke i hodet.

Topland Begravelsesbyrå
Arne Topland, tel. 37 04 06 76

Vi ønsker
Fjære menighet
lykke til i arbeidet

www.toplandbegravelsesbyraa.no

Torsdag 14. februar var det gikk det av stabelen en drabelig basar på FMU-huset. En flom av flotte gevinster og masse folk i alle aldre gjorde det nye arrangementet etter modell av god gammeldags bedehusbasar, til en braksuksess. Juniorlederen var ansvarlige for forberedelse og gjennomføring, og gjorde en kjempejobb. Resultatet var over 40.000 kroner til ungdomsarbeidet i FMU.

hilsen presten

«Nå er det ikke bare i kirka de snakker om forsoning»

Denne setningen falt fra en som kjenner livet i verden bedre enn de fleste. Petter Skauen, som i en generasjon har fartet rundt i verden i oppdrag for Kirkens Nødhjelp. Som har sittet ansikt til ansikt med politikere og militære ledere i flere konfliktområder. Som har vært truet på livet, og vært i livsfare. En biografi om Petter Skauen ville være spennende lesning. Han sier at forsoning er et nøkkelord for videre utvikling i verden.

Men det er ikke så lett. Forsoning er noe av det vanskeligste å få til. Særlig når ting har skjedd som har satt dype og varige spor. Det er slik både i den store verden, og i vår lille. Når samlivet går i stykker, når det blir konflikt på jobben, når naboen er ufin.. Jo, livet er skjørt og forhold kan gå i stykker.

Det kan være så lett å tenke: "Det skal du ha igjen for !" Det er så lett å tenke, både når det gjelder nært og fjernt.

Mye krefter går til spille ved å leve uten forsoning. Mange tanker, mye aggresjon og sinne, som kunne vært brukt til noe bedre. Man unngår hverandre. Mange kjenner lengsel etter forsoning. Tenk hvis vi bare kunne bli venner igjen! Tenk hvis vi kunne finne en vei tilbake til hverandre.

Forsoning er ikke å glatte over og late som. Forsoning er ikke å glemme. Forsoning er ikke bagatellisering og bortforklaring. Forsoning kan være å finne tilbake til hverandre på en måte som er til å leve med for begge. Slik at man legger ned både de verbale våpen, og andre som man måtte ha. Tilgivelse og forsoning hører ofte sammen. Og tilgivelse er først og fremst å gi avkall på videre bebreidelse.

Noen ganger må vi forsone oss med oss selv. Finne ut hva som vi kan, og hva vi ikke kan. Å forstrekke seg fører bare til at kreftene svinner og mistotet kommer.

Så er ikke det å gi opp drømmene. Det er noe vi ikke skal forsone oss med!

"Gi oss drømmen tilbake", er slagordet for årets fasteaksjon. Kirkens Nødhjelp har gjennom lang tid vært med på det. La oss også få gjøre vårt til at mennesker kan få drømmen oppfylt. Kanskje bare å få rent vann, noen geiter og utdanning.

Vi skal ikke forsone oss med at verden ikke kan bli bedre. Vi skal ikke forsone oss med urett og undertrykkelse. Vi skal ikke forsone oss med andres lidelser.

Påske og forsoning hører sammen. Vår Gud er en forsonet Gud. Han gir avkall på bebreidelse over oss. Guds tilgivelse er fin sønn. Så er kanskje han i stand til å hjelpe oss med de og det vi må forsone oss med? Og til å gi oss kraft til å kjempe videre for det vi ikke skal forsone oss med.

Hilsen fra Oddvar prest

Et samhold som fungerer

Rekordmange på FMUs Vrådaltur

Det er tradisjon i FMU for en vintertur til Vrådal. I år var det flere med enn noen gang. Likevel var tonen god og samholdet upåklagelig.

Thorvald Hansen Gard Håkedal

Fredag 25 januar var det igjen klar for FMU tur til Vrådal. Vi var vel 80 ungdommer + noen litt eldre som var møtt opp på FMU bygget, klar for en flott helg.

Etter litt småproblemer med den ene bussen satte vi kursen mot Vrådal.

Den tradisjonelle stoppen i Åmli sentrum, ble noe kaotisk, da det viste seg at toalettet ved bensinstasjonen var brent ned. Helge prest tok saken i egne hender og ordnet et velsignet toalett i Filadelfia sine lokaler.

Omtrent ved 10 tiden var alle vel plassert på hyttene, etter litt kranling med den glatte bakken opp til Vrådal Hyttegrend.

Lørdagen var været sånn passe oppholds med litt vind.

Etter en velfortjent frokost bar det avsted til bakken der FMUere gjorde sitt beste for å gjøre seg bemerket.

Anders og Håkon var bå-lansvarlige, og etablerte leir-bål strategisk plassert til siden for den verste fallsonen. Her disket de opp med lekre pølser med tilbehør. Ledere svirra rundt med pølsepinner og tilbød nygrilla pølser til forfalle danskere med vonde bein.

De aller fleste kom fra dagen med mindre skader, bortsett fra Edvin med en vond forstuet hand.

Etter en lang og fartsfylt dag i bakken var det klar for middag og samling i bedehuset i Vrådal. Her ble det god mat, underholdning, sang og andakt. Senere bar det opp til hyttene for kveldskos og sosialt samvær.

Søndags morgen var det

strålende vær, og FMUere var travelt opptatt med å få ryddet ut av hyttene så de kunne få mest mulig tid i bakken.

Etter en stund hadde til og med de værste rotekopppene fått ryddet seg ferdig og nok en dag i bakken stod for tur.

Bål og pølsekos var selvsagt på plass også denne dagen, og noen ble nok sittende vel og lenge ved bålet :-)

Etter en lang dag kom de fleste like hele fra det, bortsett fra at Edvins forstuede hand fikk en brukt Nabo.

Vi har aldri vært så mange på tur til Vrådal tidligere, og det er godt og å se at samholdet fungerer. Ungdom kommer sammen og lager ett godt miljø basert på et kristent fellesskap.

Det har vært utrolig morro å ha med seg en så flott gjeng på tur. Vi gleder oss allerede til neste gang. Bli med!

På tur med hytta i bakgrunnen, der tre av karene holder fortet.

Mannsfellesskap er sjeldne. Noen har elgjakta, men også der har jentene kommet inn. En real guttetur er noe mange savner. Noen gjør noe med det.

Jan Midtbø TEKST
Leif Hodnebrog FOTO

I siste utgave av Fjæreposten ble det invitert til guttetur til Hovden. Riktignok ikke en avslappende week-end med alle bekvemligheter. Her skulle både egne krefter og fjellrets lunefulle vintervær utfordres. Innbydelsen resulterte i at vi var 13 menn som satte kursen mot Hovden på ettermiddagen fredag 1. februar. Etter at nistene var spist – som seg hør og bør på guttetur, måtte noen ringe hjem for å høre hvor nista lå – sto vi ca. kl. 21 på kvelden klar med ski, ryggsekk og hodelykter plassert der de er konstruert for å være. Kursen ble satt inn i vintermørket mot turistforeningens hytte Tjønnbrottbu. Litt vind var det, men vi lot oss ikke stoppe. Med kart og kompass ledet Leif Hodnebrog oss trygt fram til hytta som vi, etter litt leting, nådde en halv time etter midnatt. Da var vi både slitne og trøtte, vi hadde steg fra rundt 900 til 1300

m.o.h. så her var det både gnagsår og ømme muskler.

Et fellesskap av menn

Etter at vi hadde fått fyr i ovnen og hengt opp utsvetta klær kunne vi igjen nyte godt av Leifs rutine som turgenerale. Da hadde han kokt fiske-suppe og grønnsakssuppe, så her skulle ingen krabbe sultne ned i soveposen. Etter noen timers søvn kunne vi konstatere at alle hadde tina opp og fått rørligheten i kroppen tilbake. Noen måtte ned på vannet og skuffe seg ned til isen for å hente opp vann til morgenkaffien. Dette var hyttekos som bare en guttegjeng kan få det til. Hva vindstyrken var denne lørdagen er uvisst, men kvalifiserte gjetninger varierte fra liten kuling til full storm. Når så gradestokken viste minus 13 var det friskt i fjellheimen. Men dette hindret oss ikke i å ta en solid skitur, og til referentens store begeistring krysset vi grensen til Telemark.

min tro

Denne spalten er en stafett, der utfordringen går til en ny skriver hver gang.
Hvordan kom troen på Jesus inn i ditt liv?
Hva har det betydning for deg?

Egentlig har jeg et litt ambivalent forhold til begrepet min tro – spesielt hvis trykket ligger på min. Som om troen er noe hemmelig som jeg bare holder for meg selv og ikke vil dele med noen andre. Avisen Vårt Land har jo en spalte ved samme navn, og der intervjuer de mennesker som i noen tilfeller nesten motvillig snakker om det de tror på. Og det de tror på er like forskjellig som livene deres, for ofte er troen basert på egen livserfaring, ispedd en smak av barnetro, samt muligens noen ideer fra en eller annen favorittfilosof – for ikke å glemme et hint av tvil, slik at man fremstår som menneskelig og reflektert. Derfor blir det min tro; ingen har jo maken.

Når jeg skal skrive til spalten min tro, tenker jeg at trykket bør ligge på tro og ikke på min. Troen er jo gitt meg som en gave fra Gud, og derfor er det Han som bør være i fokus, og ikke meg selv. For meg er det viktig at det jeg tror på ikke er basert i meg selv, men i han som skapte meg. Jesus sier at han er sannheten, derfor må jeg søke ham når jeg skal reflektere over hva jeg tror på. Om troen skulle være basert i meg selv, ville jeg ikke kunne finne hvile i den i vanskelige tider. Men siden troen er basert i Jesus, finner jeg trøst og solid støtte når jeg trenger det som mest. Innholdet i troen finner jeg i trosbekjennelsen, som igjen støtter seg på Bibelens ord. Mer komplisert er det egentlig ikke. Det er jo selve livet som er komplisert.

Likevel sier vi jo at troen lever i oss og skal vokse. Så hvilke kår har troens gave hatt hos meg? Det skjedde noe viktig da jeg var 13 år. Da ble jeg valgt inn i styret for Ten-laget hjemme, og sendt på lederkurs på Agderstrand. Kurset var nok mest for voksne ledere, men jeg var kanskje den som hadde det største utbyttet. Temaet for kurset var «frelsesvisshet» – at man kunne være sikker på å være frelst. Jeg fikk sikkerhet for at selv om jeg som menneske er en uheldig synd, så levde jeg som Guds barn i en strøm av nåde og tilgivelse. Gjennom de dagene ble barnetroen forvandlet til et trosfundament som jeg bygger livet mitt på. Det har vært noen alvorlige troskriser siden den gang, og i blant har jeg trodd at fundamentet vaklet og skulle falle. Men jeg har opplevd at Gud bærer – rett og slett fordi han fins og elsker meg. Noen ganger har jeg gått kraftig i rette med ham, men han er ikke redd for anklager og sinte ord. Han svarer på underfulle vis, og fortsetter å bære.

De siste årene tror jeg Gud har forsøkt å lære meg at troen er en gave til alle. I tre år arbeidet jeg ved Sjømannskirken i Houston, og fikk snakket med mange sjøfolk. Noen var klare i sin tro, andre hintet om at det der med tro lå ganske fjernet fra dem. Men hvis jeg da spurte: «...men er ikke du et Guds barn da...?», så hadde de vanskelig for å nekte for det. Mange har troens gave med seg fordi de vet at den bærer når det royer på. Til tross for det, får den ofte dårlige levekår. Er det ikke slik for noen hver av oss? Likevel så jeg jo at det ikke skulle så mye til for å få den til å spire litt. Generalsekretæren i Sjømannskirken sa ofte at vi burde forsøke å gi de vi treffer frimodighet til å definere seg innenfor det kristne fellesskap. Vi må gi troen levelige kår hos hverandre i stedet for å stille beinhard krav. Det kan vi få til ved å se på hverandre som Guds barn. Da nærer vi opp om troen i hverandres liv, og det er jo troens styrke, ikke vår egen, som bærer. Da blir det ikke trykk på min, men på tro.

RAGNAR KORTNER

Skal vi senke eller...

På et møte i høst med kirkelig ansatte, der begravelsesbyråer også deltok, ble det samtalt om tanker rundt begravelser. Gjøres dette på beste måte for de som tjenestene ytes for? Særlig ble avslutningen drøftet. Skal det senkes til bakken eller «helt ned»? Skal senkingen foretas med apparat, eller skal pårørende senke kisten selv med tau.

Resultatet av drøftingene ble at i Grimstad kommune skal pårørende som normalordning senke med tau, og kranser etc. på kisten skal tas av før senking. Bare enkeltblomster eller andre personlige hilsener skal ligge på og forbli på kista etter igjengraving. Når pårørende ønsker at senkingen skal foretas med apparat, vil det bli gjort. Dette ble vedtatt som en prøveordning.

Dette med begravelser er noe veldig personlig. Vi har alle våre erfaringer, de fleste av oss som pårørende, eller fordi en venn eller nabo skal gravlegges. Noen ganske få av oss fordi vi arbeider med dette til daglig. Vi har derfor så aldeles ulikt ståsted å vurdere fra. I samtalene som vil komme, håper jeg for all del ikke at debatten blir som en generell norsk alkoholdebatt, der den enkelte står på sitt standpunkt fordi de tror de har rett, og så kryper ned i sin «skyttergrav».

I løpet av min tid som gravferdskonsulent, har jeg samtalt med svært mange. Jeg har fått anledning til å registrere hvorledes holdninger er endret eller bekreftet, og jeg har samtalt med mange i etterkant av begravelsen og således fått tilbakemelding om deres erfaringer. Hovedsummen av disse erfaringene er at det er viktig å vite hvorfor en bestemt ordning blir valgt. Det er viktig å vite hvorfor kisten senkes helt ned. Det er viktig å vite hvorfor pårørende selv skal senke med tau. Det er viktig å vite hvorfor senkeapparat velges. Det er viktig å vite hvorfor vi ønsker senking til bakkenivå. Det er viktig å vite, men akkurat det er så vanskelig, for de færreste har egne nære erfaringer å bygge på. Det som må unngås, er at noen føler seg som tapere fordi de valgte «galt».

Min holdning så langt er ydmykhet. Ydmykhet for den enkeltes standpunkt. Er det noe jeg mener å ha erfart, er det de vanskene som skapes når gjennomtenkte holdninger ikke blir respektert, eller når ting skjer som ikke er påregnet.

Som spørsmål etter gravferd, har jeg hørt både: «Senker de ikke helt her»? og «huff, de senket kista helt ned». Jeg vil derfor utfordre den enkelte leser til å tenke grundig over disse spørsmålene. Konklusjonen kan vi kanskje foreta når holdninger er enda mer bevisstgjorte - i ydmykhet for andres erfaringer og standpunkt. Lykke til, den enkelte.

Hilsen Arne Topland

REDERIET
Bergshav Management AS

ADRESSE: POSTBOKS 8, 4891 GRIMSTAD
TELEFON: 37 25 63 00 • TELEFAX: 37 25 63 01
E-MAIL: mail@bergshav.com • www.bergshav.com

Skogheim Gartneri Syvertsens Gartneri
~ rett fra gartneriet

Tanker omkring begravelsen

Åses historie

Åse Igland Skarpeteig (62) opplevde marerittet man ikke tenker kan ramme en selv. 30. november 2005 skjer det like vel. Hun får den sjokkerende beskjeden: Mannen hennes, Nils Kristian Skarpeteig, er omkommet i en bilulykke.

F Peer Rødal Haugen
TEKST & FOTO

I august samme år hadde de feiret 60-årsdagene sine sammen i festlig lag på ei øy i Syndlevann. Tre måneder senere er det slutt. Nils Kristian, som jobba i Fyresdal, får skrens med bilen på det glatte føret og kjører ut i Vrådalsvannet og omkommer. Brått og ubarmhjertig var

Åses liv snudd på hodet. Følelsene ble fullstendig lammet og hun opplevde det som å være utenfor seg selv. Det var ikke noe problem å tenke og ta avgjørelser, men følelsene rådte hun ikke med.

Det er mange ting som skal ordnes og bestemmes i forbindelse med en begravelse, men det var ikke problemet for Åse. Tanken var helt klar. Det var følelsene som var

lammet.

I samtale med presten i Landvik, Tor Martin Berntsen, nevnte presten muligheten for at familie og venner kunne ta del i senkingen av kisten ved at man benyttet den gamle måten med tau, og også grave igjen grava som en del av seremonien på kirkegården. Etter denne samtalen, og etter samsnacking i familien, bestemte Åse seg

Å senke med tau og grave igjen

Den gamle skikken med å senke kista med tau ved gravferd er nå på vei tilbake. Selv om senkeapparatene fungerer fint, er det nå en valgfri mulighet til å velge å senke med tau. Det er gjerne de 6 bærerne som også står for senkinga, med 4 tau og 2 planker som fjernes. Dette innebærer at familien til avdøde blir mer involvert i det som skjer i begravelsen. Det kan være fint å delta på en slik måte. Det kan også virke positivt i sorgarbeidet. Noen steder er dette innført som normalordning, f.eks i Kristiansand, men her i Fjære og Grimstad er det nå opp til de pårørende hvilken form for senking en skal velge. Dette blir avklart i samtalene med begravelsesbyrå og prest før gravferden.

Det er også mulig å være med på å grave igjen for hånd, med 4-5 spader. Dette involve-

rer familien enda mer. Noen har valgt å gjøre det på denne måten det siste året, og det har vært gode opplevelser. Men dette vil ikke være det normale. Kirkegårdsarbeiderne gjør dette på en fin og verdig måte.

Så håper vi en gravferd i Fjære menighet vil være en god opplevelse på en vond dag – uansett hvordan en velger å gjøre det. Vi har en vakker kirke og en flott kirkegård som er gode rammer for avskjeden med våre kjære.

Snart går vi ut av tiden og våre navn blir glemt, men Gud, i din erindring er vi for evig gjemt. Det liv som blir til intet, er i din skaperhånd. I trygghet overgir vi til deg, o Gud, vår ånd.
(Svein Ellingsen)

*Helge Spilling,
Sokneprest i Fjære.*

for å gjøre det; både å senke kista med tau og grave igjen.

– Betenkeligheten jeg hadde, var om det ville kunne oppfattes som en forestilling, så det sa jeg til sønnen min, og de andre som skulle være med å grave igjen, at dersom de følte det slik, måtte de bare sette fra seg spaden og stoppe. Det var helt greit.

Det kom en mengde mennesker til begravelsen, og det ble ganske fullt av folk både inne i kirka og etterpå på kirkegården.

– Det var sørget for at det stod mange spader klar til alle som ville være med. I utgangspunktet var det sønnen vår og Nils Kristians brødre som skulle spa, men den ene dattera vår ble også med, og etter hvert gikk de med den etter den andre, og det ble mange som var med å spa igjen Nils Kristians grav.

Selv var hun ikke med. Hun hadde nok med sitt, men sier at hun opplevde det så rett og så virkelig. Men det var sterkt. Det har også mange sagt etterpå, at det var en sterk opplevelse.

– Jeg husker det som et utrolig langt øyeblikk, samtidig som det var godt at det tok tid, fordi det hjalp til å fordøye det som skjedde, til å ta det inn, fatte, at dette skjer på ordentlig.

En sterk opplevelse

Vi snakker litt om hvilket annerlede og kraftigere uttrykk denne fullstendige gjengravingen er og det at en gjør arbeidet selv, i forhold til de tre små skuffene som kastes over kisten etter det vanlige ritualer.

– Det var sterkt. Sønnen min spadde og grein og spadde videre, og han var med hele tiden. Men når vi har snakket om det etterpå, er vi enige om at vi ville ikke valgt annerledes om vi måtte velge igjen.

Åse stopper innimellom og tenker. Helt fra hun fikk den tragiske beskjeden har hun skrevet dagbok, og kan gå tilbake og se hvordan hun opplevde den første tiden.

– En annen ting som jeg må nevne, sier hun, det er hvor godt det var å se alle de fremmøtte som også gikk med i gravingen. Det varmet så. Det var utrolig godt å merke den helt praktiske deltakelsen. På en måte var det med å løse opp i det vonde.

– Hjalp det noe på dine lammede følelser at dere valgte denne måten?

– Nei, jeg kan ikke si at det var noen forløsning der og

da, men som en bit i det sorgarbeidet jeg har måttet gjøre, så var det nok en viktig bit. Jeg har alltid hatt negative følelser til alt snakk om sorgarbeid. Jeg vet jeg sa det til Nils Kristian en gang, at om han døde så skulle jeg sørge. Og det har jeg gjort, men jeg har erfart at det er et sorgarbeid, ja, et arbeid, som må gjøres for at du skal komme videre.

– Bør det bli det vanlige dette å senke med tau og selv spa igjen grava?

– Nei, jeg er opptatt av at det må være et valg, og at alle må stå fritt i velge den ene eller andre måten. Mennesker er så ulike og situasjonene så forskjellige. Men jeg tror det er fint om presten eller begravelsesbyrået prøver å få fram de positive sidene ved å ta del i avskjeden på denne måten. Jeg opplevde at det ble nært og riktig og en understreking av at det virkelige i hendelsen.

– Hva med det å bruke tau til senkingen av kista?

– Om en skulle senke med tau eller bruke apparat – det var ikke det viktige for meg. Det var dette om vi skulle å spa igjen selv som var saken, følte jeg, men det henger jo litt sammen. En vil jo at det skal foregå i verdige former, og alle er vel litt engstelig for at noe skal gå galt under senkingen. Men det mekaniske ved et apparat, og lyden av det, er jo også noe...

Det er i alle fall viktig at folk får velge, understreker Åse.

Etter begravelsen var det minnestund, og også der varmet den store deltakelsen.

– Det kan kanskje misforstås, men midt oppi alt ble det en god opplevelse. Og en annen ting – det er kanskje litt på siden i denne sammenhengen, men jeg har lyst til å få det med likevel – og det er hvor positivt overrasket jeg har blitt over folk flest, og meg selv også forsåvidt. Jeg har snakket og snakket og folk har snakket og snakket til meg. Og det har vært godt. De har ikke skygget unna. Jeg

Kilder til tro og tanke fra Gabriel Scotts forfatterskap

SCOTT OM AGDEVÆRINGEN

Mennesket som bor i denne bløte kyststrimmelen, agdeværingen eller egden, er i det vesentlige en pyntelig og mer forbeholden natur enn den forholdsvis åpne østlending. Han utleverer seg ikke så fort og er vanskeligere å bli klok på. Men han har et godt neme, og han har røttene dypt i slektsjorden, som særlig i tidligere tid har satt sitt tydelige preg på ham. Det er noe sindig over ham som det så ofte er med mennesker som har levd ansikt til ansikt med jorden, og er blitt lutret gjennom arbeidet. Det var særlig tilfellet med den eldre slekt, som hadde respekt for tradisjonen og ikke hoppet på alt som var nytt – bare fordi det var nytt. Mannen fra de gode, gamle dager fikk tid til å tenke og undre, mens han satt og slet ved åren og rodde høyet sitt hjem fra øyene, eller når han var hest selv og bar det i svære borer på ryggen fra utslåtter omkring mellom knausene. Han ble en mann med skjønn på verdier, ikke nettopp som du og jeg, men vi er jo også pokker til karer. Og han spadde akeren opp for hånden og harvet den med rive av jern og lærte seg å se det store i det små – jeg er ikke så sikker på, om du og jeg kan det.

Slik ble han et nøysomt og stillfarende menneske, som styrket sin karakter gjennom selvtukt og øvde seg i forsagelsens kunst og forsto å holde seg selv i age. Det gjorde at fremmede ofte tok feil og kom til å undervurdere ham. En medgjørlik kar, trodde de, han kan vi sakens tulle rundt fingeren. Men se der tok de grovt feil, egden er nok medgjørlik på sin måte, men bare til en viss grad. Det er noe ved ham som minner om et garn, det gir etter for trykket, men det slipper ikke fis-

ken gjennom. Kanskje klappet de ham tilmed på skulderen uten å ha anelse om, at den medgjørlike karen imens hadde gjort sitt bestikk opp og målt dem med sin solide alen og veid dem med sitt fullvektige lodd – og funnet at det var lettgods.

Egden kan være en god psykolog, og mon ikke hans evne her henger sammen med hans egenartede humor, som kanskje er hans mest sympatiske trekk. Det er en underfundig og fin humor, som den fremmede ikke alltid oppfatter før han blir mer fortrolig med lynnet. Den nytter seg sjelden av høyrøstede midler, som f. eks. østlendingen gjør. Egdens natur er en helt annen, den har en varmere form og er mer behersket og lavmælt, men den kan gjemme en farlig brodd, om den ikke alltid merkes i øyeblikket. Og den har en uforlignelig treffsikkerhet.

En kjøpmann, la ham hete Nuland, drev bla. med tettemelk – det var i en av nabobyene. Kjøp Nulands tettemelk, sto det å lese i byens aviser – om igjen og om igjen, det var nok grepa greier, var det likt. Så kom han en dag verdig og stor, og stilte seg opp på en av bryggene. Der sto det en flokk og så ned i vannet, hvor byens navnkundigste alkejejer nettopp lå med båten sin og holdt på å bakse med motoren. Her var det anledning til å glimre med viddet.

«Nå Pedersen», kommer det «Dere smører vel godt med alkeblod, når Dere sånn e' ude med motøren?»

Mannen i båten ble stående som før, han vred bare litt på hodet, så meget at han fikk se hvem den nesevise var. Og så sa han nok så pyntelig:

«Nei, e gjør ikkje det akkurat – e pleier mest å bruke Nulands tettemelk.»

Et eksempel til:

I en rutebil sitter det en dag en kone og forteller en kjenning om sine bekymringer:

«E veid ikkje hva e skal gjør med Sofie, ho e sø tønn og ussel og mager, at det e' reint vondt å se. E har vært rondt hos doktrene med ho og løbet på de apoteker her e' og gitt ho piller og dråber og tran – to og tri ganger om dagen. Ho har fått arsenikk, og ho har fått jern – allslags styrkendes som e' til, brune miksturer og grønne miksturer – – lie tønn og mager e' ho».

Da løfter det seg en stemme bak i bilen.

«Har Dere forsøgt med mad?»

Fra DNTs årbok 1954

Du gjør det du kan – vi gjør det vi kan!

Siviløkonom Per Arne Gulstad
Sømsveien 5, 4870 Fevik – tlf. 37 04 40 06
www.fevikregnskap.no

Haglund Regnskap as
AUTORISERT REGNKAPSFØRERSELSKAP
Sømsveien 5 • 4870 Fevik
Regnskap – Bedriftsrådgivning
Tlf. 37 25 61 00
www.haglund.no
Medlem NARF

Vær med å ta drømmene tilbake

I 2008 setter Kirkens Nødhjelps fasteaksjon fokus på mennesker som lever i skyggen av krig og terror. I områder som er rammet av konflikt legges det store begrensninger på utvikling og muligheten til å forme sin egen fremtid.

Krig og terror stjeler menneskers drømmer. Som engasjerer enkeltmennesker og menigheter i Norge kan vi bidra til å ta drømmene tilbake - enten det er drømmen om skolegang, drømmen om ikke å være redd, eller drømmen om å kunne leve i et fritt land. Å gjøre drøm til virkelighet handler om å la mennesker få sine rettigheter innfridd.

Hvordan berører krig og terror sivilbefolkningen?

Uttrykket "å leve i skyggen av krig og terror" illustrerer et grunnleggende problem for sivilbefolkningen i rammede områder. Konflikter og uro stjeler plass og oppmerksomhet, og tvinger alt annet ut i skyggen. Nødvendig utvikling av samfunnet stanses eller settes på vent når man

lever i en situasjon preget av voldelig og destruktiv konflikt. En ny rapport viser at mye av bistanden til Afrika de siste 15 årene er "spist opp" av utgifter til kriger og konflikter.

Skoler, helsestasjoner og andre viktige samfunnsinstitusjoner må mange steder stenge eller blir ødelagt, ofte med katastrofale følger. Mangel på skole og utdanning legger begrensninger på barns og unges utviklingsmuligheter, og stenger veien mot en ønsket fremtid. Manglende helsetilbud tar liv som ellers kunne vært spart, og mange må flykte fra hjemmene sine, enten som internt fordrevne i eget land eller ut av landet som flyktninger. I tillegg til de synlige, praktiske konsekvensene av krig og ter-

ror, må sivilbefolkningen i de rammede områdene leve med konstant frykt. Foreldre frykter for sine barn, mange har mistet nære og kjære og går gjennom traumatiske opplevelser som de må bære med seg resten av livet.

Sammenhengen mellom fattigdom og krig/terror

Vold og mangel på sikkerhet har ofte sitt utspring i mangel på velferd og tilgang til ressurser og makt. De fleste voldelige konflikter i verden i dag oppstår i fattige land hvor det foregår en kamp om ressurser. Fattigdom kan altså være en medvirkende årsak til krig.

Når krig og terror rammer, er det ikke bare drømmene for fremtiden som legges i grus. Mange steder stjeler

krigen både minnene fra fortiden og dagens livsgrunnlag. Det som er bygget og dyrket, plyndres og smadres, - krig og terror kan ofte føre til økt fattigdom.

Sammenhengen mellom utvikling og konflikt kan altså ikke overses. Om vi innser at fattigdom kan være både årsak til og konsekvens av krig og terror, har vi en sterk motivasjonsfaktor for å se arbeidet for fred og utvikling i sammenheng. Det å ta tak i fattigdom og skjevdeling av ressurser, kan derfor bidra til fredelige løsninger på konflikter og virke forebyggende. At krig kan hindre utvikling ser vi stadig alvorlige eksempler på. Gjennom fasteaksjonen vil vi arbeide for en utvikling som kan hindre krig.

Konfirmantene i Fjære og Fevik skal være med på aksjonen og gå med bøsser 11. mars, sammen med 4000 andre konfirmanter. Men dette er også DIN aksjon. Gå med bøsse du også, gå din viktigste tur 11. mars!

Abdullah sammen med en av sine småsøstre, som han gjør hva han kan for å klare å forsørge

Gutten med maskingeværet

Abdullahs drøm er å bli politiker, bygge opp samfunnet igjen og samle inn alle våpnene som er spredt omkring i Somalia. Det skulle en ikke tro når en ser hvordan han livnærer seg i dag.

Abdullah Abdulkadir Mouseh (16) er med i en væpnet guttegjeng som setter opp veisperringer og truer til seg penger og det narkotiske stoffet khat fra alle biler som vil passere. Han liker det ikke: - Jeg er i en alder der jeg skulle gått på skole og lært ting, i stedet for å bruke våpen. Av og til skammer jeg meg over det jeg gjør, men jeg har ingen alternativer.

I 2008 setter Kirkens Nødhjelps fasteaksjon fokus på mennesker som lever i skyggen av krig og terror. Abdullah er en av dem. Hjemlandet hans, Somalia, har vært uten regjering siden 1991. Det meste av det vi tar som en selvfølge eksisterer ikke. Her mangler ordentlige skole- og helsetilbud, landet har ikke

noe politi eller rettsvesen. Derfor er det heller ingen som stopper Abdullah og kameratene hans når de retter maskingeværene sine mot forbigående. Tilgang til våpen og ammunisjon er heller ikke noe problem etter mange år med borgerkrig: - Du kan kjøpe våpen og ammunisjon på alle lokale markeder i Somalia, sier Abdullah. Selv han som er så ung har ikke noe problem med å få tak i det han vil:

- Bare du har penger kan du kjøpe det du vil. Det er så stygt, sier Abdullah. På en god dag får de vel 300 kroner, andre ganger ingenting.

- Etterpå går jeg hjem og tenker på fremtiden. Jeg vet at det jeg gjør er galt. Men vi trenger penger til det daglige brød, sier Abdullah. Hjemme venten tre små nydelige søstre som skal forsørges. Kjærligheten og omsorgen for dem lyser av Abdullah. Begge foreldrene er døde, og Abdullah og hans to eldre brødre forsørger familien ved å være med i guttegjengen.

Selv skulle han ønske at både han og søstrene kunne ta høyere utdanning. Men i hjembyen deres, som er provinshovedstad for Gedo-regionen, finnes det ikke noe skolegang utover 8.klasse. - Jeg har så lyst til å lære

I dag holder foreldreløse Abdullah og de to brødrene hans liv i seg selv og tre små søstre ved å true til seg narkotika og penger fra biler som vil passere. Men han drømmer om noe annet.

mer, sier Abdullah stille. Drømmene hans strekker seg imidlertid enda lenger:

- Drømmen er å bli leder i samfunnet. Ikke en krigsher, men en velutdannet, valgt leder. Da ville jeg oppfylle folks behov, bygge skoler og samle inn alle våpnene som er spredt overalt her. Våpen og ammunisjon er det eneste som skaper utrygghet i dette samfunnet. Jeg ønsker at det skal bli fred.

Gjennom å støtte Kirkens Nødhjelps fasteaksjon kan du hjelpe Abdullah og andre mennesker i hans situasjon med å oppfylle noen av drømmene sine; enten det gjelder drømmen om mer skole, drømmen om ikke å være redd, eller drømmen om å kunne forme sin egen fremtid.

11. mars kan hele Fjære menighet være med på å gjøre drømmer til virkelighet!

kontaktinformasjon FJÆRE MENIGHET

POSTADRESSE
Fjære menighet
Fjæreveien 185
4885 Grimstad

TELEFONER
Sentralbord kirkekontoret
37 09 01 00
Fevik arbeidskirke
37 04 82 33

ANSATTE

Håvard Backe
Kirketjener i Fjære
T: 37 09 11 40

Dag Christensen
Kirketjener i Fjære
T: 37 09 11 40

Kjell Olav Haugen
Kateket
koh@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 16

Kirsti Pedersen Haugen
Musikalsk leder i Fevik
kph@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 17

Andrea Maini
Organist i Fjære
am@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 15

Anne Marie Midtbø
Daglig leder
amm@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 13

Berit Skovli
Trosopplæringsleder
bs@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 18

Helge Spilling
Sokneprest
hs@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 12

Oddvar Tveito
Kapellan
ot@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 09

Ingvild Wangensteen
Barne- og ungdomsarb.
iw@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 14

for mer informasjon og nyheter
www.fjæreposten.no

KJEMPE UTVALG – KOM OG SE
salg • innbytte • finansiering

Grimstad Bådsenter AS
DIN BÅTLEVERANDØR PÅ SØRLANDET | **YAMAHA** - DET RIKTIGE VALGET

TROSOPPLÆRING I FJÆRE MENIGHET
SAMMEN for å vokse selv
SAMMEN for hjelpe andre

FASTE AKTIVITETER FOR BARN OG UNGE

BABYSANG
FMU-huset på man-
dager (påmelding)

SMÅBARNsang
FMU-huset på man-
dager kl. 09.30

**SMÅBARNSTREFF
FEVIK** Fevik kirke
hver fredag
kl. 10.00

**SMÅBARNSTREFF
VIK**
Vik bedehus annen-
hver onsdag
kl. 10.30

FREDAGSTREFF LIA
Lia bedehus annen-
hver fredag
kl. 10.30

**FEVIK
SØNDAGSSKOLE
BS-AGENTENTE**
Fevik kirke annen-
hver søndag kl.
11.00

VIK SØNDAGSSKOLE
Vik bedehus hver
søndag kl. 11.00

**HESNES
SØNDAGSSKOLE**
Hesnes bedehus
hver tirsdag
kl. 17.30-19.00

BARNELAGET LIA
Lia bedehus annen-
hver onsdag
kl. 17.30

**BARNEKORET ELLE
MELLE FEVIK**
Fevik kirke hver
tirsdag kl. 17.30

**BARNEKORET ELLE
MELLE FRIVOLL**
Bygdheim bedehus
annenhver onsdag
kl. 17.30

**VIRRE, VIRRE, VAPP
FEVIK**
Fevik kirke hver
tirsdag
kl. 14.00

FAMILIEKLUBB
FMU-huset 2. tors-
dag i måneden
kl. 17.00

**FAMILIE-
GUDSTJENESTER**
i Fevik kirke og på
FMU-huset på søn-
dager

ALFSAM
FMU-huset annen-
hver torsdag
kl. 18.00-20.00

**UNGDOMSGRUPPA
LIA**
Lia bedehus
annenhver onsdag
kl.19.00

**UNGDOMSGRUPPA
FEVIK**
Fevik kirke fredag
kl. 20.00

**FMU, FJÆRE MENIG-
HETS UNGDOM**
FMU-huset manda-
ger kl. 18.00

**FJÆRE
SPEIDERGRUPPE**
har samling i
Fjæreparken annen-
hver tirsdag fra
kl. 17.30-19.00, for
1. til 4. klasse.

**Mer informasjon får
du på menighets-
kontoret**
Tlf. 37090118 /
37090113
www.fjæreposten.no

FASTE AKTIVITE- TER FOR VOKSNE

MORGENSANG
Hver torsdag kl.
09.00 i Fjære kirke.

PROKOR øver
annenhver onsdag i
Fevik arbeidskirke
kl. 20.30-22.00

**FJÆRE
KAMMERKOR**
har øvinger i Fjære
kapell tirsdager
kl. 19.30

Gudstjenester i Fjære

Gudstjenester i Fjære kirke

02.03.	11:00	Familiegudstjeneste med utdeling av 4-års bok
09.03.	11:00	Gudstjeneste. Søndagsskole i kapellet
16.03.	11:00	Familiegudstjeneste for Fevik og Fjære. Årsmøte etter gudstjenesten.
20.03.	11:00	Gudstjeneste
21.03.	11:00	Gudstjeneste
22.03.	23:30	Påskennattsmesse
23.03.	11:00	Høytidsgudstjeneste
24.03.	19:00	Påskan i ord og toner
30.03.	11:00	Gudstjeneste felles for Fjære, Fevik og Grimstad
06.04.	11:00	Gudstjeneste. Diakonien søndag. Søndagsskole i kapellet
13.04.	20:00	Konsert med Fjære Kammerkor
20.04.	11:00	Gudstjeneste
22.04.	18:00	Samtalegudstjeneste med konfirmantene
23.04.	18:00	Samtalegudstjeneste med konfirmantene
26.04.	12:00	Konfirmasjonsgudstjeneste Fjære konfirmantene
27.04.	10:00	Konfirmasjonsgudstjeneste Fjære konfirmantene
27.04.	12:00	Konfirmasjonsgudstjeneste Fjære konfirmantene

Gudstjenester i Fevik kirke

02.03.	11:00	Familiegudstjeneste med utdeling av 4-års bok
09.03.	11:00	Gudstjeneste. Søndagsskole. BS-agentene. Årsmøte etter gudstjenesten
09.03.	20:00	Vårjazz med «Faun»
20.03.	19:30	Påskemåltid
23.03.	11:00	Høytidsgudstjeneste
30.03.	11:00	BS-agentene
06.04.	11:00	Familiegudstjeneste
06.04.	18:00	Seniorcafé
13.04.	11:00	Gudstjeneste. Søndagsskole. BS-agentene
27.04.	11:00	Gudstjeneste. BS-agentene
27.04.	18:00	Vårfest med besøk av IMI-koret fra Kristiansand

Påske i Fevik kirke

Stadig flere mennesker finner veien til Fevik kirke. Og påskedagsgudstjenestene blir det snakket om lenge etterpå. **Skjærtorsdag**, 20 mars kl 19.30 inviterer vi til påskemåltid. Som mange vil vite ble nattverden innstiftet i forbindelse med det jødiske påskemåltidet. Denne sammenheng vil vi også i år markere. Denne kvelden vil kirken være dekket til fest. Det jødiske påskemåltid var et familiemåltid, med god stemning, mye sang og mange lesninger fra Bibelen. Med oss denne kvelden vil det være noen som synger, noen som spiller ulike instrumenter. Vi vil synges mye sammen, og lytte til tekster både fra det Gamle Testamente, og fra Det Nye.

Noen underlige retter vil vi få servert. Blant annet persille, dyppet i saltvann, pepperrot og mye annet, som har symbolsk betydning. Men vi vil også spise middag sam-

men, med lammekjøtt som hovedrett. Det er ingen påmelding og vi håper at det blir enda flere som kommer enn i fjor.

Kirsti Pedersen Haugen leder det musikalske og Oddvar Tveito er liturg.

Påskedag i Fevik kirke er en gledens gudstjeneste! Mange av oss synes at det beste er å få synges påskesanger om håp! Her blir det godt å synges til både orkester og kor. Prokor vil delta, og Kirsti Pedersen Haugen har med seg flere andre musikere. Prest og liturg er Oddvar Tveito.

Påskennatt i Fjære kirke

Påska er den største kristne høytida. Den er blitt feira helt fra den første tid i kirkas historie. Påskebudskapet om Jesu død og oppstandelse for vår skyld er det sentrale utgangspunktet for kristen tro. Påska har derfor vært det dreiepunkt som hele kirkeåret dreier rundt.

Helt fra urkirka har feiringa av påskennatt og påskedagen stått sentralt. Det var gjerne ei tid der mange ble døpt – etter opplæring gjennom fastetida.

Påskennattsmesse blir fortsatt feira i mange kirker. I år skal vi også ha en slik gudstjeneste i gamle Fjære kirke. Dette blir i tillegg til alle de andre flotte gudstjenestene gjennom den stille uke, – fra palmesøndag med familiepreg til skjærtorsdag og måltidet, langfredag med hele lidelseshistoria, – til påskedagene med jubel og glede, i ord og toner.

Påskennattsmessa har sitt særpreg ved at gudstjenesten starter i en mørklagt kirke. Gjennom at påskelyset bæres inn i prosesjon blir stadig flere lys tent i kirka – det blir en vandring fra mørke til lys. Gjennom lesninger og salmer blir linjene trukket bakover til den jødiske påske i det Gamle Testamente og utfrielsen fra Egypt. Påminnelsen om vår egen frelse gjennom dåpen og feiring av nattverd blir også sentrale deler av gudstjenesten.

Gjennom det hele blir det mye sang og musikk. Ei gruppe av forsangere kommer til å lede sangen. Flere blir med på instrumenter: Ragnhild Paulsen, klarinett, Ragnhild Drange på bratsj, Gabriele Gonzales på fiolin og Espen Sørensen på gitar. Kristin Beisland spiller tangentinstrumenter i tillegg til vår egen kantor, Andrea Maini som har det musikalske ansvaret. Klokke Tellef Hodnebrog skal synges og liturg er sokneprest Helge Spilling.

Gudstjenesten starter kl. 23 på påskeaften 22. mars.

Velkommen til en flott opplevelse i Fjære kirke!

Påskan i ord og toner

2. påskedags kveld blir det tradisjonen tro «Påskan i ord og toner» i Fjære kirke. Det er Oddvar Tveito og Kirsti P. Haugen som står ansvarlig for tekster og musikk denne kvelden, og det vil bli framført sanger og tekster med tema fra alle påskedagene. Du får blant annet høre Anne Mari Topland, Miriam Ekra, Vidar Øvland, Marthe Haugen, Andreas Solberg, Arve Konnestad og Eli Anne Haugen. Orkester er Trygve Songe på bass, Svein Haugen på perkusjon og Kirsti P. Haugen på tangentinstrument.

Montér

Montér Blom-Bakke, Fevik
tlf. 3725 6444

Faks: 3704 7747 E-post: samuel@blombakke.no

TRELAST og BYGGEVARER

verktøy - elektroverktøy - vedovner - garderobe - dører
vinduer - hageartikler - osv. - vi blander maling
god parkering - egen kundebrygge - lån av varehenger
varer levert på byggeplass